

LA MORAL Y ELS JOCHS PROHIBITS

No hi ha ningú a qui no esgarrifi aquexa paraula. Fins al mateix jugador, quan té una hora serena, li ha de fer posar, com se diu, pell de gallina.

Dihuen que la serp ab son alé fascina y com si diguessen magnetisa per atreure a qualsevol animaló que vol menjarse, y vulgues no vulgues l'obliga ab sa fascinació y atracció a venirse a la boca oberta d'aquell ferotge monstre y a ser devorat per ell de viu en viu. No m'ocorre similitut ó comparansa més exacta de lo que es pel infelís jugador la Casa del joch. La Casa del joch es com boca de serp, que l'espera, que l'atreu, y encara que sab l'infelís que en el fons d'ella ha de trovarhi la ruína, la deshonra y potser fins la mort, no obstant es tal la fascinació, podriam dir magnética que en ell produheix aquella boca, que ell mateix se sent com a pesar seu atret per ella, y no se sent ab forces per resistir a sa horrible atracció. Y quan un desgraciat ha contret aqueix vici, per regla general está perdut. Conexerá'l perill, però jugará; perdrá sos interessos, però jugará; farà plorar y desconsolar als qui més estima, però jugará; veurá caurer sobre d'ell la ruína y la deshonra, però jugará. Y si jugant guanya, ha de seguir jugant, perque está clar com que guanya! Y si jugant pert, ha de seguir també jugant, perque es evident com que ha de rescabalar-se de lo que ha perdut! Y així el diable l té com cullit en unes estanelles, de les que no hi ha manera de sortirne.

Mirau, he parlat d'axó ab missioners de molta experiència d'ànimes y de pecats, metges espirituals que s'han passat la vida en les que en podríem dir clíniques del esperit y de les costums, y a propòsit d'axó sempre els he sentit a dir, lo mateix: No pot desconfiarse may de cap pecador, per desastrada que hage sigut sa conducta. Però tocant a jugadors, casi may s'en treu cap resultat. Els únichs desahuciats, els únichs incurables en les clíniques espirituals colen esser els jugadors.

En cap altre vici s'han vist les monstruositats que en aqueix, com no sia en la borratxera, que es ab qui té més punts de semblansa. S'han vist jugadors malalts en l'hospital, jugarse de llit a llit les tasses de caldo; s'han vist alguns jugarse la llibertat, y donarse per esclaus al perdre la juguesca; un autor menciona'l cas horripilant de dos qui's juga-

ren la vida; després de lo qual ja no té res de particular alló de jugarse les finques, posant sobre la taula del joch la titulació de elles, y sortint de la Casa pobre pelat, algú que hi havia entrat bon propietari. Y axó ha passat, segons me digué un amic notari, fins en alguna comarca de nostra Catalunya.

Sí, senyors y amichs meus; lo que's veu en el joch, no's veu en cap altre vici del mon. Té de tots la infamia y la ruína moral y material; sols li falta la que en alguns cassos podria servirli de fré y de contrapés, que es lo remordiment. Lo jugador no'n sent cap de remordiment, perque sempre li sembla fer una cosa licita, y jugant, com diu ell, ab llealtat, no creu tenir res de que avergonyirse, y que pot anar per tot arreu ab les butxaques buydes o plenes, axó sí, però sempre ab lo cap ben alt.

FÈLIX SARDÀ Y SALVANY.

De *La Moral Ciutadana* que acaba de publicar-se.

SENSE TITOL

(filada sobre una en castellá

de mon amic A. F.)

Quant se remunta'l sol en l'Orient

Tot es llum y colors; avança'l dia,

Y, en l'ànima sentint axaplament,

Vessen a brolls el goig y l'alegria.

S'enfonsa'l sol darrera la montanya;

De sa llum y colors la gran pureza

Se fon; l'ombra s'estén per la campanya

Y vessen dins mon pit dol y tristesa!

Com cada jorn, gronsantse en l'Occéa

La mar s'altera; puja y descendeix;

Axi també, com éll, el cor humá

Ecsaltaments y humillacions sofreix.

Passa un nigul p'el cel; just sia un vel,

Y els colors de la mar va transmudant;

Qualsevol boira la meüeyme entel,

Muda també'l color de mon semblant.

Per entre passions mon cor navega;

La mar de la vida sempre creix

Y entre escumes de fèl sovint s'ofega

Vogant a dins la mar de si meteix.

¿Es mar nostro esperit? ... ¿quít sebre

alcansa

Aquest misteri, p'els humans ignot? ...

*Sabém que, en temporal o en la bonansa,
De l'ànima, sols Deu es bon pilot.*

B. FERRÁ.

Maig de 1909.

ELS JOCHS FLORALS D'ENQUANY

La poètica festa dels Jochs Florals, celebrada a Barcelona en plena primavera, va revestir enguany pels mallorquins una doble importancia.

En ella va esser proclamat «Mestre en gay saber» nostro'n genial y exquisit poeta D. Joan Alcover, que com a tal mestre feia ja molt de temps era tengut pels qui conren el camp de la literatura catalana, y com a complement a la mateixa, es va celebrar l'acte solemne de descobrir l'estátua que a llahor de D. Marián Aguiló, fill de Mallorca, s'es aixecada a n-els jardins del Parque de Barcelona.

Com a mallorquins y aymants de tot lo nostro, mos sentim orgullosos d'aquest doble homenatge fet a Mallorca en la persona de dos dels seus fills més eminents.

Als qui diuen, una y altra volta, que a Catalunya miren ab despreci als mallorquins, los recomanám se fixin en l'enaltiment que tot seguit se fa, principalment a Barcelona, de tot lo que de Mallorca arriba, de tot lo que de Mallorca surt.

Catalunya ha comprès lo molt que devia a n'Aguiló pels seus treballs entusiastes en pró del renaixement de la literatura y llengua catalanes y ha volgut pagar son deute fent que'l bust en marbre de D. Marián Aguiló anás a aumentar el nombre de monuments que Barcelona ha aixecat a sos fills ilustres.

Catalunya ha regonegut els mèrits y els talents poètics de n'Alcover y l'ha proclamat «Mestre en gay saber» premiant aixís el bé que'l nostro poeta ha fet a la literatura patria.

Ahon son idò aquests desprecis, aquestes diferencies entre catalans y mallorquins, aquestes postergacions oprobioses de que tant se parla y d'ahont se treuen arguments suprems per combatre el catalanisme dels mallorquins?

Gracies qu'aquestes petiteses de mires filles d'una vergonyosa pobresa d'esperit, van desaparequent de dins Mallorca y que l'amor an els nostros germans de Catalunya va anellant de cada dia més dins el cor dels mallorquins.

L'element sá de la nostra illa, agrahieix les

manifestacions de germanor que tot sovint mos arriben dels catalans y vol seguir el seu hermós exemple d'enaltir y festejar an els qui treballen pel bé de la patria. Per això se prepara un homenatge solemne de simpatia y admiració a l'immortal autor de L'Espurna, y un tribut de veneració y apreç a D. Marián Aguiló, col·locant una làpida de marbre a la casa ahont va neixer.

D'aquesta manera se fa bona política; aixís se treballa pel bé de la Patria y sols aixís se capten les simpaties dels bons ciutadans.

F. A.

BONA PASSADA

Un jove cristià vivia a cà un idolatra que rendia culte y tribut a n-els deus falsos. El jove havia procurat de mil maneres fer obrir els ulls a n-aquell pobre cego a la llum de la fé y la veritat y tots els seus treballs havien resultat inútils.

El pagà tenia una rica col·lecció d'ídols fabricats d'argila a n-els que adorava profundament. Un dia qu'havia sortit de la ciutat se'n entra el jove cristià dins l'habitació ahont gordava'l pagà els seus deus y armat d'un garrot gruixat va començar garrotada va y garrotada vé a dreta y esquerra fins que va haver reduït a pols aquelles imatges d'ell tan avorrides; no'n deixà més qu'una de sensera, qu'era per cert la més grossa, y en una de les seues mans va posar ab bon esment el garrot de que s'havia servit per destruir les altres.

Quant el seu amo va arribar y va veure'l matx qu'havien fet entre'ls seus ídols, escusat es dir lo molt que va renegar y malehir cegat per la rabia y desesperació que'l dominaven.

—Perquè vos enfadau tant—digué'l jove cristià—no veis que l'idol gran ha fet bossins als més petits. O es que vos adora un deu a qui no creis capàs de destruir als seus petits germans?

—No—respongué l'idolatra—jo no ho puc creure; perquè may aquesta estàtua havia remanat sa má. Ets tú polissó qui m'has jugat aquesta mala passada; ets tú el qu'has destruït mos deus; y per castigar degudament aquesta malifeta, te donaré una pallissa ab co mateix bastó.

—Calmau la vostra rabia—digué'l jove ab gran serenitat—si no creis capàs al vostre ídol de fer lo que jo pobre atlot hauria pogut fer, com heu de creure qu'ell sia'l Deu totpoderós que creá el cel y la terra? No compreneu que no es possible haja criat ell el sol y la lluna; que un altra Deu més poderós que'l vostre, incapàs de destruir unes estàtues, es el qui té'l poder de castigarmós y de premiar-mós, de salvarmós y de perdrermós? No veis qu'un altra Deu es el qui veu totes les nostres accions, coneix tots els nostros pensaments y entén totes les nostres pregaries? . . .

El pagà va quedar mut y després d'haver acabat el jove les seues reflexions, agafá'l garrot y va destruir ab un parey de cops l'idol que quedava.

Moments després el convertit ajonollat en terra adorava per primera vegada en sa vida, al vertader Deu y el jove cristià ab els ulls

plens de llàgrimes, dava gracies al Totpoderós qu'acabava d'obrar, servintse d'ell, conversió tan miraculosa.

F.

PELEGRINACIÓ FRANCISCANA A LLUCH

El dissapte, ja nombroses pelegrinacions dels pòbles llunyans passaren per Inca, havent dexat llurs cases la nit del divendres per esser a temps a Lluch, a la gran cita, alegrant nostros carrers ab los seus místics cants y fent badocar els profans ab los rumbosos escapularis de la Tercera Ordre.

Reunida la Germandat d'Inca a San Francesc, partí en número de 200 terciaris, a cosa de les onze de la nit. Cantada la salve y l'himne franciscà se posá en camí precedida del seu penó, cantant la lletania de la Verge. A fora d'Inca mos esperaven els carruatges entre la multitud del pòble.

A Caimari tots emprenen les costes a peu entre'l millor entusiasme y bon humor. Se canta el Rosari y ab los seus himnes. Mossen Miquel Llinás dirigeix sa paraula plena de foc als pelegrins. ¡Quin hermós concert! Son les dues de la matinada. A n-el Santuari de Lluch, comensen a totes les capelles les misses y se dona seguit, seguit, la comunió. Tot el camí que, com a serpent de plata s'allarga cap a Lluch, está plé d'harmonia, frescura y bondat, quins ecos resonen per les concavidades de les penyes. Aquí un poble resa, més devant se predica; enderrera, altres estols que puja, canten; mentres a dins Inca, altres sofreixen desayres per amor a Maria. Nostro estol no pren halè, treu tot el repertori de les místiques cançons adreßades a Jesús y Maria. Per les crestes de les montanyes comensa a claretjar.

Son les quatre del matí, y Lluch ja bull de gernació y entusiasme, lo meteix qu'un dia de festa grossa de bell de dia. L'Iglesia vessa de pelegrins, la plassa de carros y cavalleries, y per la carretera cada punt desemboquen nous devots pelegrinatges qu'arriben.

A les cinc y busques arriben a la Font Cuberta els derrers estols, sens novetat en cap de les distintes agrupacions. El Provincial dels Franciscans, el Rnt. P. Salvá saluda a les Germandats de coranta pobles, allà reunides, atretesper una meteixa comunitat de idees y sentiments que'ls inspira el cordó del Pobret d'Assis. L'Escolania de Blauets y la Comunitat del Santuari en nom de la Moreneta donen la benvenguda als pelegrins ab els seus cants d'armonia. La bandera de la Reyna de Mallorca y la de la Germandat de Palma avansen fins a toparse,—abrassada Santa y d'amor,—mentres comensa a mouerse la processó d'entrada, onetjant entre les rames dels arbres del camí tretze penons. L'acte es solemne y l'entusiasme gran! Els estols a qui pot més canten cançons y salms d'alabansa y joia. Arribats al Santuari se fa impossible l'entrada de totes les Germandats, solsament les condicions y l'organissació del Santuari de Lourdes podria donar cabuda a l'afluencia de pelegrins. Se canta la salve y tot seguit se comensa la missa de Comunió. Mossen Joseph Auba, dirigeix la paraula als pelegrins qui es preparen per rebre el Bon Jesús. L'Escolania canta. Per un portal d'escapada ubert a la nau del temple y el de la sacristia surten els qui han combregat y així es possible l'orde y la compostura. Tothom está content en mitx de les incomoditats. ¡Beneit sia Deu!

Brusquetja y no se pot fer la processó del Rosari: es un disgust per l'entusiasme dels pelegrins.

Se diu que hi ha reunits en Lluch cinc mil

pelegrins, y nosaltres creym que son moltíssimes més les persones que hi son pujades per haverhi nombrosos espectadors. Segurament, llevat de la diada de la Coronació, may a Lluch s'havia reunida tanta gent. Aquí si que se poden aplicar aquells versos d'en Verdaguier:

*Qui per frá, qui per germá,
tot lo món es franciscá.*

Tota l'Ordre Franciscana mallorquina ha comparagut a la gran cita. Els Pares Caputxins, els Pares Franciscans, els Germans religiosos tercés, els Germans de les caputxines de clausura, les religioses Terciaries (monjes blaves) que s'encontraven a batsets, les Germandats caputxines y el número grandió de les Germandats ordinaries. Qui no portava l'hàbit telar senyit ab el cordó, duya l'hermós escapulari de l'Ordre desde'ls senyors canonges fins al darrer novici entrat.

A les vuit y mitja comensa l'ofici a un altar posat devall el chor peique puga ser vist de la plassa. Se canta la missa de Angelis pel pòble ab una justesa y plenitut admirable. Predica el M. I. Sr. D. Mateu Garau. Aplica les frasses més expressives de l'escriptura per cantar el triomf del partit de Deu y la derrota dels seus enemics. S'acabá l'ofici y el celebrant, el M. I. Sr. D. Maciá Company, President de la Pelegrinació, saluda en nom del Sr. Bisbe als pelegrins franciscans, parla de la Moreneta, diguent d'ella vertaderes monades. Es un moment d'entusiasme indescriptible! El pòble contesta a llurs interrogacions, els visques resonen, el Te-Deum se descapdella en plenitut y grandesa.

Surt una missa y el Himne del Terciari Franciscà y la canço d'En Costa Dins el cor de la montanya, son cantats ab més entusiasme que may.

Bé ha dit tot. El cor se sent satisfet malgrat el cansament y les plujes.

Anam a n-el lloc de la Trobada. El camí fins a dalt está llest y es d'encantadora perspectiva. Falta la baixada. D'allà dalt contemplam el santuari, les obres en construcció, els vaivens y bull d'immensos pelegrins y una escampadissa de carruatges que pareixen aus blanques acotades qu'arriben fins d'allà el cementeri. Se calcula si n'hi ha un milanar.

A dinar. Els pobles cada un per son vent van a cantar una salve al cameri de la Verge, l'adoren y emprenen la baixada.

Son les dues del capvespre. La pelegrinació de Palma y de Porreres se preparen per encara fer la processó del Rosari. Sentim predicar al Pl. Tomás dels SS. CC. el primer Misteri de goig. L'estol d'Inca puja a n-el cameri per saludar a la Verge de Lluch y ja li hem estret. A la Font Cuberta mos trobam que'l Pare Doroteo, caputxi, fa'l sermó del tercer Misteri, y mentres avansam sentim que se donen vives, y torna la processó del Rosari a n-el Santuari, aont el P. Sardá, Franciscà, fa la plática de despedida.

La Junta Organissadora en nom de la Pelegrinació Franciscana, composta de 4.000 terciaris, posá dos telegrams: un a n-el Papa y l'altre a n-el Sr. Bisbe, que se troba en Roma, els quals, han merescut esser contestats: el Sant Pare, envia ab carinyós afecte la Bendició Apostólica, y nostro benvolgut Prelat, tot alegrantse de la nombrosissima pelegrinació de terciaris, també ens ha beneit desde Roma.

L'enhonabona a la Junta Organissadora.

PELEGRINACIÓ A LLUCH

Promet tenir molta importancia y resultar molt lluhida la que tenen projectada fer els joves Congregants de Maria Inmaculada y

S. Lluís Gonzaga de tot Mallorca, el dia 31 d'aquest mes.

A les 4 y mitja des demafi s'aplegaran totes ses Congregacions a sa Font cuberta y entraran dins el Monastir fent processó. Tot d'una començará l'Ofici ab sermó pel Rnt. P. Jenaro Blanquer, S. J. y després d'haver sumit el celebrant repartirà la comunió a tots els pelegrins. A les deu aniran resant el Rosari fins a la capelleta de *Sa trobada*. A la una y mitja des capvestre assistiran a sa conclusió des mes de Maria despedintse tot seguit de de la Mare de Deu de Lluch.

En els diferents actes de pelegrinació dirigiran la paraula a n-els Congregants alguns directors de Congregacions y altres persones convidades.

Sabem que'ls joves Marianes ensayen els canticos que figuren a n-es programa y que resultaran, sens dupte, de gran efecte cantats per soles veus de joves.

Deu Nostro Senyor beneesca els treballs dels organitzadors d'aquesta pelegrinació que será, sens dupte, una de les més importants de quantes hauran pujat a Lluch el present any jubilar.

Del Món

Maig 1909.

13—A n-el corté del Carme de Palma un soldat pega una guinavetada a un altre, deixantlo mal ferit.—Els republicans palmesans D. Antoni y D. Francesc Villalonga se separen del partit.—A la presó modelo de Madrid s'hi descobreix un escalo.—Els soberans d'Italia y Alemania s'entrevisten a Roma.—A Córdoba un torero mata sa seua dona y després se suïcida.

14—Circulen rumors d'haverse romput les relacions entre l'embaixador espanyol a Marruecos y el Soldá.—A Port-Laid se declara la pesta.—A un poble de New York un barrot mata a trenta homos (a. c. s.)—Surt de Barcelona una peregrinació de catalans que van a Roma per assistir a la canonisació del B. Joseph Oriol.

15—L'Espurna acorda colocar una lápida a la casa ahont va neixer D. Marián Aguiló.—A Cornell s'hi declara la difteria.—A Madrid se celebra ab gran solemnitat la festa del seu patró S. Isidro.

16—Puja a Lluch la peregrinació Franciscana en la qu'hi prengueren part unes 5.000 persones.—A n-el Frontón central de Madrid els republicans celebren un meeting atacant durament a n-el Govern.—Arriba a Madrid l'Emperatriu Eugenia.—Els vaguistes de París tornen a la feyna.—A París celebren grans festes religioses per solemnisar la beatificació de Juana d'Arc.—A Lisboa es obsequiat ab un ápat el novelista espanyol Sr. Blasco Ibañez.—Gran temporal per tota Espanya.

17—Els manacorins acorden aixamplar la població.—Ab motiu de fer 23 anys el Rey d'Espanya, el Governador de Balion obsequia ab un ranxo extraordinari a n-els presos.—A Bilbao dona una conferencia sobre les Reli-

gions el Sr. Azcárate.—Entra a l'Academia de l'Historia D. Antoni Blasques.—A Madrid un tranvia mata a una senyora.—Arriba a Barcelona el Sr. Rocho secretari d'en Lerroux.

18—Arriben a Nasareth els peregrins espanyols.—Son suspeses les sessions de les cambres portugueses.—A n-el cab Tres forcas troben un mónstruo marítim y n'envien a n-el Menen d'Historia Natural de Madrid.

19—Mor el Molt Iltr. Sr. D. Bartomeu Castell, Canonge de la Seu de Palma (a. c. s.)—La pigota y el tifus invadeixen les mehalles de Benimitx.—S'obri a Madrid el Congrós de fornés.—Els joves assistents a una fi. a que's celebrava a un poble de Pontvedra se barayen resultant molts de morts y ferits.—A Barcelona un automovil mata una nina.—En el concurs hípic celebrat a Lisboa, guanya el primer premi un oficial del exercit espanyol.

L'ARRIBADA DELS PELEGRINS AB EL TREN

Son moltes les persones de cara y ulls que durant la setmana se son acostades a n-aquesta Redacció, suplicantnos qu'en nom de la ciutat d'Inca, fessem constar la més enèrgica protesta contra els desayres y grosseries que quatre baynes feren a n-els pelegrins de Palma en sa passada per Inca.

No podien esser altres: un senyor afectat de fer bulles dins els sallers ab pagesos, un barber de vidrieres modernistes, carregat d'infants y gran entusiasta de *cuadrúpedos* (toros), un escrivent molt plantós y quatre senyorets que parlen el castellá. (Prenguin nota de sa cultura les senyoretes.) Y seguint l'exemple dels qui son estat acadèmics, tres xabalets de casa bona, sens conexement, y alguns estafolaris: total una dotzena d'héroes. ¿Y per aquesta dotzena de *redoladissos* que la ciutat d'Inca haja de passar per un poble de cafres sense cultura ni educació devant Mallorca? es cosa que té indignades fins y tot a les persones manco afectes a la Religió y les manifestacions catòliques.

Però lo que indigna més es pensar que la ciutat d'Inca es un poble hospitalari, qu'els seus fills solen esser deferents ab les persones esternes, com així heu confessen els dijoyers que acostumen assistir a nostra fira setmanal. Es pensar que a Inca, passen anys sense haverhi aquestes bregues y manco aquells assassinats qu'es senten a dir d'altres pobles, y apesar de nostro carácter pacífic y bondós, qu'els heroes de dissapte mos fassen passar com a seuvatges devant la espedició palmesana, aon venien persones de gran cultura y molta representació, es cosa, repetim, que té fundament disgustades a totes les persones ben nascudes.

¿Aont estaven nostros serenos que no sentiren l'escandol de la grosseria? y si'l sentiren y el veren ¿per qué estaven?... ¿per fantòxes?

¿No está en la conciencia de tothom que per donar importancia a Inca hem de fer un corté, una plassa de toros, hem d'axamplar nostres plasses d'abastos, etc. per atreure els forasters perque dexin molta dobberada a Inca? ¿Y qu'altre cosa fan les pelegrinacions? L'empresa de transportar les pelegrinacions a Lluch, vengudes ab el tren, l'ha donada el Palau a un Inquero, el qual té contractat tots quants de carruatges y carros en la població ha trobat illogaters, a fi de tenir lloc per mil persones els dies de gran romeria. Però aquestes idees del interés son ben mesquines comparades ab els sentiments de cortesia y ger-

manor que deven reinar entre pobles amics, entre cristians, entre persones que no han nascut dins l'África.

Nosaltres, suplicam a la Guardia Civil qu'estiga sobre avis per les altres pelegrinacions que passarán, ja que sembla que l'Autoritat local se preocupa ben poc del bon nom d'Inca; encara que creim que no se tornarán repetir rebudes hostils als pelegrins, perque la forta censura que la ciutat d'Inca ha donat a n-els héroes de dissapte, los servirá d'escarment, a no ser que per sistema vulguen actuar de llerrouxistes, d'escarnidors del catolicisme, els qui tendrien per una grossa ofensa si los tildaven d'irreligiosos y anticatòlics.

Per acabar, direm als benemèrits Pares caputxins, als digníssims Pares Terciariis y tots els qui prengueren part en la pelegrinació palmesana, qu'el vertader poble d'Inca está ab ells, que los estima, y que deplora fundament que fossen rebuts ab descortesia a nostra estació, per uns subjectes quina majoria no es d'Inca, y els qui ho son, son degenerats del poble de Santa María la Major.

PUBLICACIONES REBUDES

Moral ciutadana. Conferencies donades en l'Academia Catòlica de Sabadell, durant la Quaresma de 1909, per D. Félix Sardá y Salvany, Pvre., director de la *Revista Popular*.

El sol títol general d'aquestes conferencies, es ja de per sí demostració suficient de la capdal importancia y trascendencia que tenen. *Moral*, que vol dir regla, norma, ordenació de costums; *Ciutadana*, que significa tal regla, tal norma, tal ordenació de costums, en relació no a la vida individual y privada, sino a la civil y pública, a la vida de plassa y de carrer, a la vida que'ns es a tots comú y colectiva en la qual tots estam lligats uns als altres ab mutuos devers y ab mutues responsabilitats.

Els títols particulars de cada conferencia son per demés expressius, y creym será lo que donará més completa idea del interessant contengut del llibret que s'acaba de publicar y constituirán son millor elogi, per lo que'ls copiam á continuació:

- I. Concepte y justificació del tema.
- II. La moral ciutadana y la pornografia.
- III. La moral ciutadana y la pública blasfemia.
- IV. La moral ciutadana y els jochs prohibits.
- V. La moral y la profanació de les festes.

Opúscul de 76 pàgines, tamany 15 en 10 centímetres, 25 cénts. en rústica.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

Pessetes:	
Bessó.	el quintá de 00'00 a 90'50
Blat.	la cortera de 00'00 a 20'25
Xeixá.	id. de 00'00 a 20'50
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a 10'50
Ordi foraster.	id. a 10'00
Sivada.	id. a 08'50
Ídem forastera.	id. a 07'00
Faves cuitores.	a 21'00
Ídem ordinaries.	id. a 19'00
Ídem pel bestia.	id. a 17'00
Blat de les Indies	id. a 16'00
Siurons.	id. de 00'00 a 28'50
Fasols.	id. a 26'00
Monjetes de confit	id. a 50'00
Ídem blanques.	id. a 24'50
Figues seques	el quintá de 00'00 a 09'25
Safra	s'unsá de 00'00 a 02'75
Gallines	sa tersa de 00'00 a 00'95
Ous	dotzena 00'00 a 12'55
Patates.	el quintá de 00'00 a 04'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Entreteniments

Soluciones als passa-temps del número passat.

Fuga de vocals:

Un clavallé a sa finestra de molta gent n'es mirat, surtíthy tú, clavell daurat que per tú se fa la festa.

Endevinayes. XVIII: Un forn. XIX: La Justicia:

FUGA DE VOCALS.

H. r. m. s. p. l. d. n. g. n. t. l. f. r. d. g. l. n. p. r. l. l. r. m. b. v. s. n. s. t. n. s. n. t. n. d. p. r. d. m. n. t. p. n. t. s. d. cl.

ENDEVINAYA

XX:

Diñs una sala mitx fosca
Hi ha una dona tancada,
Vint y cuatra centinel-les
de nit y dia la guarden!

CARAGOLI.

Soluciones al número qui vé.

Recordatori

Recordatori.—Pelegrinación mallorquina á Lourdes.—Festes del cinquentenari de la derrera aparició de María Inmaculada (de 12 á 18 de Joriol de 1908), p'en S. G. i S.—Obsequi als suscriptors de «Ca-nostra».

Este folleto, del cual hemos recibido un ejemplar—atención que agradecemos—consigue despertar en el lector tanto interés, que se le lee de una sentada. Bien es verdad que desde un principio se advierte la vigorosa pluma de su autor, el prosista mallorquin D. Salvador Galmés Pbro., escritor de robusta y exacta potencia descriptiva.

Leer ese Recordatori es ir realmente á Lourdes. A los que fueron se les antojará, al leerlo, que vuelven allí, y á los que, contra su deseo, no pudieron asistir á la peregrinación les parecerá, después de haber leído estas páginas, que han estado efectivamente en Lourdes. Y unos y otros saldrán ganando, porque en esa peregrinación tendrán por guía un espíritu en quien se unen los piadosos sentimientos del peregrino y las bellas impresiones del artista.

La narración, escrita en un atractivo estilo de diario de viaje, consta de lo que pudiéramos llamar varios cuadros. Y no es posible decir cuales son los que se destacan sobre los demás, porque en todos ellos la fuerza descriptiva del autor no desmaya ni un punto. El viaje, con sus atractivos episodios; la estancia en Lourdes, donde el espíritu se anega en aquel ambiente de religiosidad; las brillantes fiestas, que la multitud contempla embargada... todo desfila por estas páginas, que hacen vivir lo que cuentan.

Es este folleto de aquellas lecturas que una vez conocidas se recomiendan. Lo recomendamos, pues, á nuestros lectores.

De la «Gaceta de Mallorca»... D'aquesta obreta, que regalam als suscriptors de CA-NOSTRA, n'hem feta una tirada més numerosa que la que necessitavem, així es que podem servir-la a les persones que la vulguan adquirir al preu de 40 céntims l'exemplar.

N'hi ha existencies a nostra ADMINISTRACIÓ carrer de Mallorca, 1, Inca; y a Palma en les llibrerías religioses de can Guasp, carrer de Morey, y can Frau, de sa Costa d'en Brossa.

BIBLIOTECA

=DEL=

DERECHO VIGENTE

La vulgarización del conocimiento de las Leyes es un poderoso medio para difundir la cultura y la instrucción en el pueblo. La CASA CALLEJA, acaba de publicar la Biblioteca del derecho vigente, que hoy anunciamos, que por su precio módico y la forma manuable de la edición, es un gran medio de vulgarización de las leyes y la ciencia jurídica.

En la Administración de este periódico se hallan en venta ejemplares de todos los números que á continuación se expresan á peseta el tomo en cartón, y á 1'50 ptas. encuadernados en tela.

- 1—Código de Comercio.
- 2—Código Penal.
- 3—Código Civil.
- 4—Ley de Enjuiciamiento criminal.

5 y 5 bis.—Ley de Enjuiciamiento civil. 2 tomos.

6—Ley del Jurado, seguida de todas las reales órdenes adicionales aclaratorias.

En este mismo volumen están comprendidos todos los aranceles judiciales, notariales y de registradores de la propiedad.

- 7—Leyes orgánicas del Poder judicial.
- 8—Legislación Hipotecaria.
- 9—Reglamento hipotecario y demás disposiciones interpretativas de la ley.

10—Legislación notarial.

11—El impuesto de derechos reales y transmisiones de dominio.

12—Leyes de Reclutamiento y Reemplazo del Ejército.

13—Ley del Timbre del Estado, con todas sus disposiciones interpretativas.

14—Leyes de contrabando y defraudación.

15—Legislación de caza, pesca y uso de armas.

16—Legislación obrera. Recopilación de todo cuanto se ha legislado sobre este tema y tiene vigencia en la actualidad.

17—Leyes de aguas, canales, pantanos y puertos.

18—Legislación de minas.

19—Las leyes políticas. Constitución del Estado, leyes de Imprenta, Reunión, Asociación y Orden público.

Comprende además este volumen los reglamentos del Congreso y el Senado.

20—Legislación electoral para diputados á Cortes, senadores, concejales y diputados provinciales.

21—Legislación de Consumos, con todos los preceptos vigentes.

22—Guía del contribuyente. Leyes vigentes sobre la contribución territorial, rústica y urbana.

23—Leyes vigentes sobre la contribución industrial y de comercio.

24—Legislación del Registro civil.

25—Legislación sanitaria. Comprende todas las disposiciones vigentes.

26—La cédula personal. Compendio de to-

das las disposiciones que se relacionan con este documento.

27—La Bolsa de comercio y el Registro mercantil. Recopilación de cuantas disposiciones se han dictado sobre la materia.

28—Testamentarias y abintestatos. Recopilación de disposiciones, su aplicación á la práctica y formularios para realizar estas operaciones.

29—Los Juzgados municipales. Relación de todos los actos que con ellos se relacionan y práctica de los mismos. Derechos y deberes de los litigantes ó procesados ante los Juzgados municipales.

30—Relaciones del ciudadano con el Ayuntamiento y con el Estado. Guía y formulario para la realización de los derechos y deberes que las mismas imponen.

31—Formularios de cuantos documentos haya de presentar el ciudadano á los Tribunales en los casos en que la ley no disponga que se sirva de letrado ó procurador.

32—La salvaguardia del viajero. Reglamentos de ferrocarriles, tranvías y otros vehículos, explicados con toda claridad para que el viajero pueda cumplir fácilmente sus deberes y exigir todos sus derechos.

33—Leyes municipal y provincial.

Inca, calle de Mallorca, 1, Inca.

ALMACENIS SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

A—BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA GENEROS DE

PUNTO, BISUTERIA NOVEDDES

SASTRERIA Y CMISERIA

LA CASA MEJOR SURTIDA

LA MAS BARATA

PRECIO FIJO

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc per ones d'un meteix lloc, los vendrà a costar

10 centims mensuals.

Sen troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.